

7 Νοεμβρίου 2020

Μου το είπε ο άγιος Νεκτάριος!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

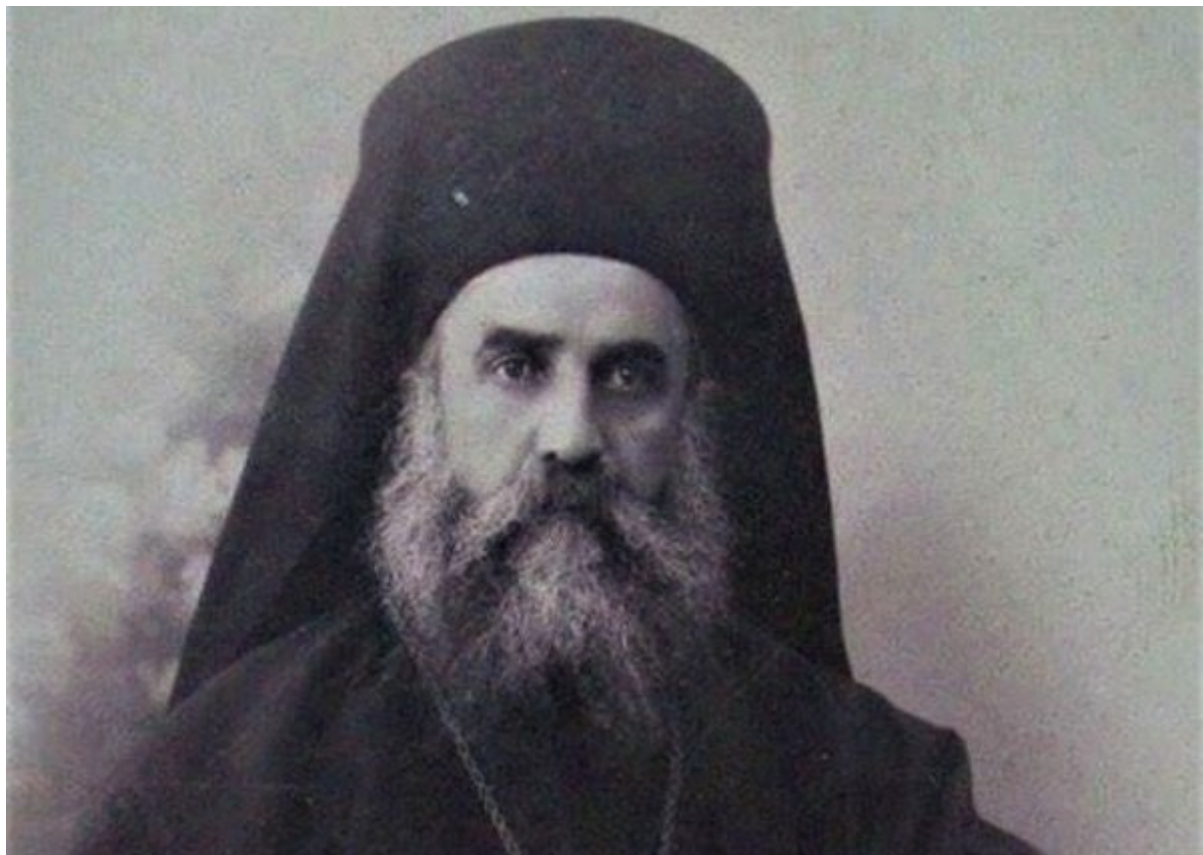
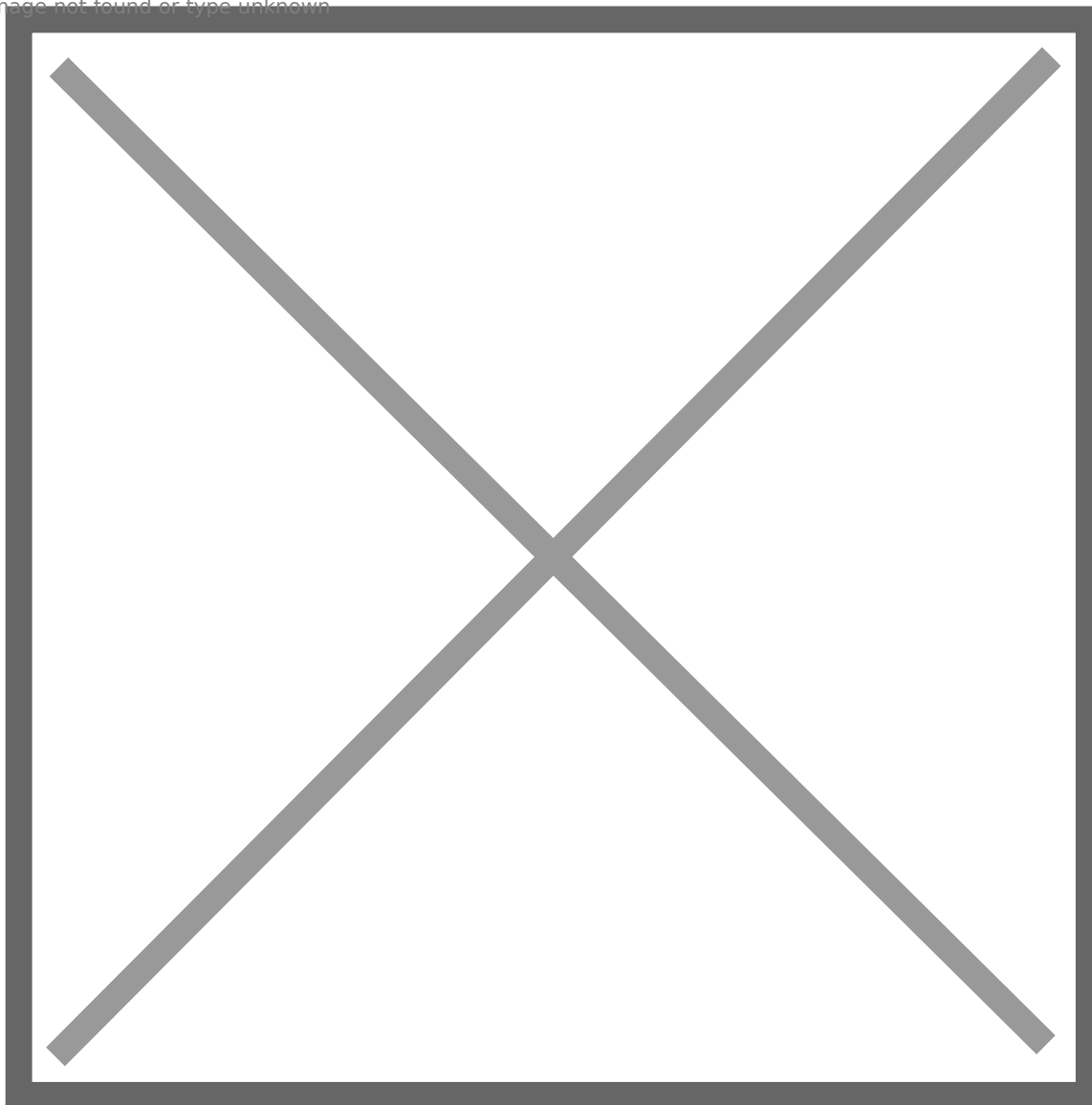

Image not found or type unknown

Άγιος Νεκτάριος, Επίσκοπος Πενταπόλεως ο θαυματουργός (1846-1920).

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Σύμφωνα με μαρτυρία της Στέλλας Μαυράκη, θείας του Ηρακλή Μαυράκη ο οποίος το 1952 ήταν έξι χρονών και πήγαινε στη Α' τάξη του 9ου Δημοτικού Σχολείου Χανίων, ο Ηρακλής ένα απόγευμα έπαιζε αμέριμνος έξω από το σπίτι του.

Αργότερα έφαγε και κοιμήθηκε χωρίς κανένα πρόβλημα υγείας. Το πρωί, όμως, όταν η μητέρα του πήγε να τον ξυπνήσει το παιδί ήταν παράλυτο.

Αμέσως, κάλεσαν τον γιατρό Κωνσταντίνο Χιωτάκη ο οποίος διεπίστωσε φυματιώδη μηνιγγίτιδα βαριάς μορφής και τους βεβαίωσε πως δεν υπήρχε καμία ελπίδα και ότι το παιδί είχε μόνον λίγες ώρες ζωής.

Στην απορία των γονιών του παιδιού για την ξαφνική και θανάσιμο αυτή εκδήλωση της αρρώστιας, ο γιατρός για να βεβαιώσει την γνωμάτευσή του, ζήτησε να γίνει

παρακέντηση στον νωτιαίο μυελό. Αυτό, μάλιστα, έγινε παρά την θέληση των γονιών, γιατί ο ίδιος θεωρούσε το παιδί, ήδη, νεκρό.

Τότε η ίδια, η Στέλλα Μαυράκη, φώναξε τον γιατρό ιδιαιτέρως και του παραπονέθηκε για τον απότομο τρόπο με τον οποίο έκανε την γνωμάτευση του προς τους γονείς του ανιψιού της και ιδιαίτερα προς την μητέρα του. Η δικαιολογία του γιατρού ήταν ότι σε τέτοιες περιπτώσεις ενδείκνυται η ειλικρίνεια.

Η θεία του Ηρακλή, για να αμβλύνει κάπως τις εντυπώσεις, ζήτησε από τον γιατρό να της γράψει μια συνταγή, έστω και χωρίς καμία ελπίδα σωτηρίας. Ο γιατρός το δέχθηκε αυτό και έτσι της έγραψε μια συνταγή και έφυγε. Η Στέλλα Μαυράκη αφού καθυσύχασε κάπως τους γονείς, βγήκε από το σπίτι για να αγοράσει τα φάρμακα.

Καθ' οδόν σκέφτηκε πως ο νεοφανής άγιος Νεκτάριος που η φήμη του πρόσφατα είχε φτάσει και μέχρι τα Χανιά, θα μπορούσε να τον κάνει καλά. Θυμίζουμε, πως το γεγονός αυτό συνέβη το 1952, ενώ η αγιοκατάταξή του αγίου έγινε εννιά χρόνια αργότερα, δηλαδή το 1961.

Η θεία Στέλλα, λοιπόν, αντί να πάει στο φαρμακείο, κατευθύνθηκε στο σπίτι μιας γνωστής της οικογένειας η οποία είχε μια μικρή εικόνα του Αγίου και τους παρακάλεσε με δάκρυα στα μάτια, να της δώσουν την εικόνα αυτή, για να σταυρώσει το παιδί.

Την ίδια ώρα, όμως, που η θεία του παιδιού παρακαλούσε για να της δώσουν την εικόνα του Αγίου, ο μικρός Ηρακλής φώναξε την γιαγιά και την μητέρα του και τους είπε:

- Μη κλαίτε και θα γίνω καλά.
- Και πού το ξέρεις; του είπαν και ο μικρός τους απάντησε.
- Μου το είπε ο άγιος Νεκτάριος.

Στις συνεχείς ερωτήσεις που του έκαναν, και πάλιν το παιδί απάντησε:

- Ο άγιος Νεκτάριος μου το είπε.
- Πότε παιδί μου και πώς;

Και ο Ηρακλής τους διηγήθηκε:

- Ήλθε ο Άγιος, ένας γέροντας με μακριά γενειάδα, με χάιδεψε στο πρόσωπο και μου είπε: "Πες στην μητέρα σου και την γιαγιά σου να μην κλαίνε. Εγώ θα σε κάμω καλά. Μην ακούτε τον γιατρό. Η θεία σου πηγαίνει να φέρει τώρα...".

Εν τω μεταξύ η θεία πήρε την εικόνα, αγόρασε και το φάρμακο και επέστρεψε στο σπίτι. Πριν όμως φθάσει στο δωμάτιο του παιδιού και ενώ ανέβαινε το δεύτερο με

τρίτο σκαλοπάτι της σκάλας και δεν είχε γίνει ακόμη αντιληπτή η παρουσία της στο σπίτι, το παιδί φώναξε:

– Η θεία μου μού φέρνει τον άγιο Νεκτάριο!

Στην ερώτηση της θείας του που το ξέρει ο Ηρακλής της απάντησε:

– Μου το είπε ο άγιος Νεκτάριος!

Τότε η θεία του πήγε κοντά του, τον σταύρωσε με την εικόνα του Αγίου και την τοποθέτησε μέσα από τα ρούχα πάνω στο στήθος του. Ο Ηρακλής που μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν παράλυτος κούνησε τα χέρια του και αγκάλιασε την εικόνα.

Ακολουθώντας έκλεινε το κεφάλι του δεξιά και φάνηκε πως έπεσε σε λήθαργο.

Οι δικοί του δεν τον ενόχλησαν, αλλά θεώρησαν σκόπιμο να θυμιάσουν, αλλά και να διαβάσουν την παράκληση του Αγίου από ένα βιβλιαράκι που σε λίγα σπίτια των Χανίων έβρισκες εκείνη την εποχή, ανάμεσα σ' αυτά και στην οικογένεια Μαυράκη.

Μετά την παράκληση που έγινε στο ίδιο δωμάτιο που βρισκόταν το παιδί, δεν τον ενόχλησαν και τον άφησαν να κοιμάται. Ο Ηρακλής κοιμήθηκε δύο ώρες και όταν ξύπνησε το παιδί, είχε ήδη συνέλθει και τους είπε:

– Είμαι καλά!

Για να διαπιστώσουν αν ήταν αλήθεια αυτό που τους έλεγε, τον ξεσκέπασαν και του ζήτησαν να κάνει μερικές κινήσεις. Την ίδια ώρα έφτασε στο σπίτι απρόσκλητος και ο γιατρός Κωνσταντίνος Χιωτάκης ο οποίος τους είχε πει προηγουμένως, πως θα ήθελε να παρακολουθήσει την εξέλιξη της ασθένειας του παιδιού μέχρι τον θάνατό του. Όπως τους είχε πει, αυτό τον ενδιέφερε επιστημονικά.

Ο γιατρός πλησίασε στο σπίτι σκεπτόμενος πως ίσως έβρισκε το παιδί ήδη νεκρό. Ο Κων. Χιωτάκης μπήκε στο σπίτι και παρατήρησε ότι υπήρχε ησυχία εκεί και έτσι προχώρησε στο δωμάτιο του παιδιού.

Εκεί ρώτησε:

– Τι κάνει ο Ηρακλής;

Και ο ίδιος που τον άκουσε είπε:

– Είμαι καλά!

Ο γιατρός τότε έκανε εξαντλητική επιστημονική εξέταση στο παιδί και ενώπιον όλων είπε:

– Μη σας ενθαρρύνει η καλυτέρευση αυτή. Είναι η καλυτέρευση του θανάτου.

Και αναχώρησε λέγοντας ότι μέσα σε λίγες μέρες θα “επέλθη το μοιραίο”, δηλαδή

ο θάνατος. Και τους τόνισε και πάλιν, πως θα παρακολουθήσει την όλη εξέλιξη και μάλιστα χωρίς οικονομικές απαιτήσεις.

Έτσι για οκτώ ημέρες πήγαινε στο σπίτι της οικογένειας Μαυράκη και δύο και τρεις φορές την ημέρα.

Την τρίτη ημέρα ο γιατρός είπε:

– Ελεύθερα το παιδί να φάει.

Την δε ογδόη δήλωσε πλέον οριστικά:

– Πλέον δεν με έχει ανάγκη.

Και ομολόγησε πως μόνον με θαύμα ήταν δυνατό να εξελιχθεί η κατάσταση όπως εξελίχθηκε.

Η υγεία λοιπόν του Ηρακλή εξελίχθηκε ομαλά και με την βοήθεια του αγίου Νεκταρίου έχαιρε άκρας υγείας!

Διασκευή από τον Μεγάλο Συναξαριστή της Εκκλησίας, τόμος 11ος, μήνας Νοέμβριος.